

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 352/2016
07.06.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац и Бранка Станића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Борислав Перовић, адвокат у ..., против туженог „ББ“, ..., чији је пуномоћник Миодраг Филиповић, адвокат у ..., ради проглашења недопустивости извршења, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2504/15 од 24.09.2015. године, у седници одржаној 07.06.2017. године, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ ревизија туженог и **ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ** пресуда Апелационог суда у Новом Саду Гж 2504/15 од 24.09.2015. године у преиначујућем делу, тако што се одбија као неоснована жалба тужиоца и потврђује пресуда Основног суда у Сомбору П 1381/13 од 05.03.2015. године, у делу којим је одбијен тужбени захтев за проглашење недопустивости извршења и за одлуку о трошковима поступка (ставови два и три изреке).

Ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2504/15 од 24.09.2015. године у преосталом делу **СЕ ОДБАЦУЈЕ** као недозвољена.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужилац да туженом на име накнаде трошкова ревизијског поступка исплати износ од 185.000,00 динара у року од 15 дана од дана пријема отправка ове пресуде.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сомбору П 1381/13 од 05.03.2015. године, ставом првим изреке, утврђено је да је ништав и да не производи правно дејство правни посао закључен између парничних странака који се односи на куповину теренског возила марке „...“, ранијих регистарских ознака ..., година производње 2007. године, снаге 126 кв, означеног броја шасије и броја мотора, сиве металазирине боје Ц4, за купопродајну цену од 1.295.556,23 динара, по основу рачуна број ... од 10.01.2011. године. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца ради проглашења да је недопуштено извршење на овом теренском возилу ближе описано у ставу првом изреке, а које је пописано на записнику о попису и процени Основног суда у Сомбору, Судска јединица у Апатину И 805/11 од

29.06.2011. године. Ставом трећим изреке, тужилац је обавезан да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 102.639,00 динара у партиципационом року.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 2504/15 од 24.09.2015. године, ставом првим изреке, усвојена је жалба тужиоца и наведена првостепена пресуда је укинута у побијаном усвајајућем делу којим је утврђено да је ништав и да не производи правно дејство правни посао закључен између овде парничних странака који се односи на куповину наведеног теренског возила марке „...“ означених идентификационих назнака, за купопродајну цену од 1.295.556,23 динара, по рачуну број ... од 10.01.2011. године (став 1 изреке). Ставом другим изреке, наведена првостепена пресуда је преиначена у побијаном одбијајућем делу и у делу одлуке о трошковима поступка (ставови 2. и 3. изреке) тако што је усвојен тужбени захтев тужиоца, па је проглашено као недопуштено извршење на наведеном теренском возилу марке „...“, које је пописано на записнику о попису и процени Основног суда у Сомбору, Судска јединица у Апатину И 805/11 од 29.06.2011. године, а тужени обавезан да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 73.500,00 динара, са законском затезном каматом од пресуђења до коначне исплате. Ставом трећим изреке, тужени је обавезан да тужиоцу накнади трошкове жалбеног поступка од 22.500,00 динара.

Против наведене правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију, побијајући је у целости због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Бавећи се пре свега оценом дозвољености изјављене ревизије у смислу члана 410. ЗПП („Сл. гласник РС“, број 72/11, 55/14) Врховни касациони суд је нашао да је ревизија туженог недозвољена у делу којим је првостепена пресуда укинута у побијаном усвајајућем делу (став први изреке) јер тужени нема правни интерес за подношење ревизије у погледу ове одлуке у смислу члана 410. став 2. тачка 4. ЗПП, у ситуацији када је овом одлуком донетом у смислу члана 393. став 1. ЗПП одлучено по жалби тужиоца изјављеном против првостепене пресуде у том делу у којем је првостепени суд прекорачио тужбени захтев (јер тужилац тај захтев није ни поставио).

Из изложеног разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 413. ЗПП, одлучио као у ставу другом изреке ове одлуке.

Испитујући правилност побијане пресуде у смислу члана 408. ЗПП у преосталом делу у којем се побија ревизијом, на основу новелираног члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија основана због погрешно примењеног материјалног права.

Доношењем побијане пресуде није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а у поступку пред другостепеним судом није учињена битна повреда из члана 374. став 1. у вези члана 211. ЗПП, на коју се ревизијом неосновано указује.

Према утврђеном чињеничном стању, предметно теренско возило „...“, регистарске ознаке ..., било је регистровано на предузеће „ВВ“, ..., чији је директор и једини члан био ГГ који је син овде тужиоца. Ово предузеће је донело одлуку 10.01.2011. године о продаји опреме која се односи и на предметно теренско возило и истог дана га је продало тужиоцу на основу рачуна ... за износ од 1.295.556,23 динара. Тужилац АА ову купопродајну цену није уплатио на рачун предузећа, већ на руке ГГ, који тај новчани износ није уплатио на рачун предузећа који је био у непрекидној блокади од 15.12.2008. године до 14.07.2011. године. Дана 18.01.2011. године, Привредни суд у Сомбору је донео решење Ст 9/2011 о покретању претходног стечајног поступка над стечајним дужником „ВВ“, ..., па је након прибављања извештаја којим је констатовано да ово предузеће не поседује покретну или непокретну имовину која би могла ући у стечајну масу (јер су покретне ствари одлуком од 10.01.2011. године отуђене, пре покретања стечајног поступка) донео решење којим је отворен и истовремено закључен поступак стечаја над наведеним стечајним дужником. Решењем Основног суда у Сомбору, Судска јединица у Апатину И 805/11 од 27.05.2011. године, дозвољено је извршење ради намирења новчаног потраживања по предлогу овде туженог као извршног повериоца против ГГ као извршног дужника, а на основу правноснажне и извршне пресуде Основног суда у Сомбору П 3182/10 од 28.01.2011. године, између осталог и пописом, проценом и продајом свих покретних ствари које се налазе у поседу извршног дужника у ... у улици Након што је извршном дужнику уручио решење о извршењу, судски извршитељ је на записнику 29.06.2011. године, извршио попис теренског возила и исто возило предао на чување извршном повериоцу, заједно са саобраћајном дозволом и кључевима. Овде тужилац је 30.06.2011. године, изјавио приговор као треће лице, тражећи да се прогласи недопуштеним извршење пописом предметног теренског возила, због чега је упућен да покрене парнични поступак против извршног повериоца ради проглашења извршења недопуштеним.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања и чињенице да је предметно возило продато тужиоцу 10.01.2011. године, а да исплата купопродајне цене није извршена уплатом на рачун продавца - предузећа које је било у блокади, већ на руке његовог директора ГГ, првостепени суд је нашао да је такав правни посао -уговор о продаји, супротан принудним прописима и то члану 46. Закона о платном промету, којим се забрањује измирење новчаних обавеза за правна лица чији су рачуни блокирани, због чега је такав правни посао ништав у смислу члана 103. став 1. Закона о облигационим односима, па је по службеној дужности утврдио његову ништавост (као у ставу првом изреке). Следом тога је закључио да у тој ситуацији ништавог односно непостојећег правног посла на основу којег је постао власник спорног возила, да тужилац нема правни интерес да се у овом поступку утврди недопустивост извршења, због чега је одбио овај тужбени захтев.

Другостепени суд је у побијаној пресуди заузео супротно правно становиште у погледу побијане одлуке о проглашењу извршења на предметном теренском возилу недопуштеним, налазећи да из члана 32. став 4. Закона о правном промету, произлази обавеза правних лица да за плаћање у динарима отворе текући рачун, код банке, иако могу примати и исплату у динарима у готовом новцу, али уз обавезу да тај новац у

законом прописаном року од седам радних дана уплате на свој банковни рачун. Из тог разлога сматра да плаћање извршено у готовини правном лицу није противно принудним прописима, нити испуњење новчане обавезе учињене на тај начин, представља разлог за апсолутну ништавост правног посла који представља основ за испуњење те обавезе. Пропуст правног лица да примљени динарски износ на име купопродајне цене за возило, уплати на свој рачун у законом предвиђеном року није од утицаја на правно дејство уговора о купопродаји, већ евентуално за постојање прекршајне или неке друге одговорности тог правног лица, због чега је усвојио тужбени захтев тужиоца као власника предметне покретне ствари која је у државини извршног дужника и предмет је извршног поступка, за недопустивост извршења у смислу члана 85. ЗИО.

Изложено становиште другостепеног суда се не може прихватити јер одлука предузећа „ВВ“ ... од 10.01.2011. године и рачун ... од истог датума, са износом купопродајне цене која је исплаћена на руке директору ГГ, а не на рачун овог предузећа који је био у непрекидној блокади, нису исправе подобне за стицање права својине на покретној ствари у смислу члана 34. Закона о основама својинско правних односа јер основ за стицање права својине на предметном моторном возилу је писмени уговор о купопродаји, оверен од стране суда или другог надлежног органа, који је правни основ за регистрацију и пренос права својине на овој покретној ствари, према члану 11. тада важећег Правилника о регистрацији моторних и прикључних возила („Сл. гласник РС“, бр.69/10, са изменама и допунама). Поред тога, постојање наведене одлуке и рачуна предузећа од 10.01.2011. године, у контексту непостојања писменог доказа о томе да је то правно лице уплатило код банке уговорену купопродајну цену на рачун предузећа у законском року из члана 32. став 4. у вези члана 3. Закона о платном промету („Сл. лист СФРЈ“, број 03/02 и 05/03) „Сл. гласник РС“, број 43/04, са изменама и допунама) на начин супротан за обављање трансакција правних лица, од утицаја је и за оцену испуњености тужиоачеве обавезе као купца по основу наведених писмена.

Следом изложеног, овај суд сматра да тужилац на основу наведених писмена која не представљају ваљани правни основ за купопродају ове покретне ствари, није постао власник предметног теренског возила, због чега у конкретном случају нису испуњени услови из члана у то време важећег 73. Закона о извршном поступку („Сл. гласник РС“, број 125/04), за проглашење недопуштеним извршења на предметној покретној ствари која је у поседу извршног дужника ГГ, у наведеном извршном поступку који се води ради намирења потраживања извршног повериоца – овде туженог.

Правилно је донета одлука о накнади трошкова првостепеног поступка на основу чланова 153. став 1. и 154. став 2. ЗПП.

Из овог разлога је одлучено као у ставу првом изреке ове пресуде на основу члана 416. став 1. ЗПП.

Како је тужени успео у овом ревизијском поступку, то му припадају тражени трошкови на име састава ревизије у опредељеном износу од 22.500,00 динара, према

важећој АТ и на име таксе на ревизију од 65.000,00 динара и таксе за одлуку по ревизији од 97.500,00 динара, све према важећој ТТ, па је на основу члана 165. став 2. у вези чланова 163. став 2, 153. став 1. и 154. став 2. ЗПП, одлучено као у ставу трећем изреке.

**Председник већа - судија
Звездана Лутовац,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић